

Curtea Supremă de Justiție
D E C I Z I E

17 ianuarie 2018

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit în următoarea componență:

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Liliana Catan

Ion Guzun

examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate de avocații Mihail Croitoru și Oleg Popovici în numele inculpatului, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 31 octombrie 2017, în cauza penală în privința lui:

Pozdircă Gheorghe Xxxxx, născut la xx.xx.xxxx, originar și domiciliat în Xxxxx.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 12.12.2015 - 26.01.2017;

Instanța de apel: 22.03.2017 - 31.10.2017;

Instanța de recurs: 19.12.2017 - 17.01.2018.

A C O N S T A T A T:

1. Prin sentința Judecătoriei Strășeni sediul Călărași din 26 ianuarie 2017, Pozdircă Gheorghe învinuit de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 171 alin. (2) lit. a) și b) Cod penal a fost achitat din motiv că fapta sa nu întrunește elementele infracțiunii.

Acțiunea civilă depusă de către partea vătămată Xxxxx Xxxxx a fost lăsată fără examinare.

Acțiunea civilă depusă de procuror în interesul statului privind încasarea cheltuielilor de extrădare și a celor judiciare s-a respins ca fiind nefondată.

2. Prin sentință s-a reținut că, Pozdircă Gheorghe, prin rechizitoriu se învinuiește în ceea ce el fiind anterior pus sub învinuire pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 171 alin. (1) Cod penal, iar la 11.09.2012 încetată urmărirea penală în privința sa din motivul împăcării părților, concluziile necesare nu le-a făcut și în seara de 26.12.2012 aproximativ pe la orele 21.00, ademenind-o pe minora Xxxxx Xxxxx, a.n. xx.xx.xxxx în casa părintească din satul Xxxxx, r-nul Xxxxx, știind cu certitudine că aceasta locuiește în s. Xxxxx, r-nul Xxxxx, este minoră, contrar voinței acesteia, prin constrângere fizică și psihică manifestată prin amenințări cu răfuiala fizică și omor, profitând de imposibilitatea victimei de a se apăra și a-și exprima voința, explicată prin puterea fizică slabă și vârsta fragilă a victimei, a

întreținut cu ea un raport sexual forțat în formă obișnuită.

Acțiunile inculpatului Pozdircă Gheorghe au fost încadrate de către acuzatorul de stat în baza art. 171 alin. (2) lit. a) și b) Cod penal, adică raportul sexual săvârșit prin constrângere psihică a persoanei, profitând de imposibilitatea acesteia de a se apăra ori de a-și exprima voința, săvârșită de către o persoană care anterior a săvârșit un viol prevăzut la alin. (1), săvârșit cu bună știință asupra unui minor.

3. Sentința în cauză a fost atacată cu apeluri de către:

3.1. procuror, care a solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care a-1 recunoaște vinovat pe Pozdircă Gheorghe de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 171 alin (2) lit. a) și b) Cod penal și a-i stabili pedeapsa de 6 (șase) ani închisoare în penitenciar de tip semiînchis. Potrivit art. 85 Cod penal, prin cumul parțial al pedepselor stabilite, a-i stabili pedeapsa definitivă de 6 (șase ani) 4 luni închisoare.

A încasa de la Pozdircă Gheorghe în beneficiul statului cheltuielile de judecată pentru efectuarea expertizelor medico-legale în sumă de 844 lei. A încasa din contul inculpatului în beneficiul statului cheltuielile de extrădare în sumă de 99 000 lei.

Acțiunea civilă înaintată de partea vătămată și apărătorul acesteia, de admis în cuantumul solicitat.

În motivarea apelului declarat, procurorul a indicat că pe parcursul cercetării judecătorești au fost prezentate instanței suficiente probe ce confirmă cu certitudine săvârșirea de către Pozdircă Gheorghe a unui raport sexual prin constrângere psihică, a persoanei, profitând de imposibilitatea acesteia de a se apăra ori de a-și exprima voința, săvârșită de către o persoană care anterior a săvârșit un viol prevăzut la alin. (1), săvârșit cu bună știință asupra unui minor, însă, instanța a luat o poziție subiectivă și unilaterală a admis doar argumentele apărării și inculpatului, deși majoritatea din ele purtau un caracter declarativ și contradictoriu.

3.2. avocatul Dănoi Ion în numele părții vătămate Xxxxx Xxxxx, care a solicitat casarea sentinței, judecarea cauzei și emiterea unei noi decizii prin care Pozdircă Gheorghe să fie tras la răspundere penală și aplicată pedeapsa prevăzută de lege cu încasarea din contul acestuia în interesele părții vătămate Xxxxx Xxxxx a prejudiciului material și moral conform acțiunii civile înaintate în instanța de fond.

În susținerea apelului, avocatul a invocat că totalitatea probelor din dosarul penal administrate în ședința de judecată demonstrează faptul că Xxxxx Xxxxx a fost victimă a acțiunilor ilegale de viol a lui Pozdircă Gheorghe, iar după incident mama inculpatului a fost la Manea Liuba și a propus ca Xxxxx Xxxxx să se căsătorească cu Pozdircă Gheorghe, iar peste câteva zile a revenit cu aceiași propunere.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 31 octombrie 2017, s-a dispus admiterea apelurilor declarate de către procuror și avocatul Dănoi Ion în numele părții vătămate Xxxxx Xxxxx, casarea sentinței și pronunțarea unei noi

hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, conform căreia:

Pozdircă Gheorghe a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 171 alin.(2) lit. a) și b) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa sub formă de închisoare pe termen de 6 (șase) ani.

Potrivit art. 84 alin.(4) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumularea parțială a pedepsei numite cu pedeapsa numită prin sentința Judecătorei Călărași din 13 februarie 2013, lui Pozdircă Gheorghe i s-a numit pedeapsa definitivă sub formă de închisoare pe termen de 6 (șase) ani 6 (șase) luni, cu executarea acesteia în penitenciar de tip semiînchis, fiind luat sub strajă imediat din sala de ședințe.

S-a admis acțiunea civilă și s-a dispus încasarea de la Pozdircă Gheorghe în beneficiul reprezentantului legal al părții vătămate minore Xxxxx Xxxxx, Manea Liuba cheltuieli pentru asistența juridică în mărime de 5 000 lei și dauna morală în mărime de 100 000 lei, în total 105 000 (una sută cinci mii) lei.

S-a admis cererea acuzatorului de stat și s-a dispus încasarea de la Pozdircă Gheorghe în contul statului a cheltuielilor de extrădare în sumă de 99 000 (nouăzeci și nouă mii) lei, în rest, cerințele procurorului au fost respinse ca nefondate.

4.1. Colegiul penal, analizând și apreciind probele, în strictă conformitate cu prevederile art. 101 Cod de procedură penală, conform cărora, fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor, **a constatat:**

Pozdircă Gheorghe, fiind anterior pus sub învinuire pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 171 alin. (1) Cod penal, iar la 11.09.2012 încetată urmărirea penală în privința sa din motivul împăcării părților, concluziile necesare nu și le-a făcut și în seara de 26.12.2012, aproximativ pe la orele 21.00, ademenind-o pe minora Xxxxx Xxxxx, a.n. xx.xx.xxxx în casa părintească din s. Xxxxx, r-nul Xxxxx, știind cu certitudine că aceasta locuiește în s. Xxxxx, r-nul Xxxxx, este minoră, contrar voinței acesteia, prin constrângere fizică și psihică manifestată prin amenințări cu răfuiala fizică și omor, profitând de imposibilitatea victimei de a se apăra și a-și exprima voința, explicată prin puterea fizică slabă și vârsta fragedă a victimei, a întreținut cu ea un raport sexual forțat în formă obișnuită.

Colegiul a conchis că prin acțiunile sale intenționate, Pozdircă Gheorghe, a comis infracțiunea prevăzută la art. 171 alin.(2) lit. a) și b) Cod penal, viol, adică raportul sexual săvârșit prin constrângere psihică a persoanei, profitând de imposibilitatea victimei de a se apăra și a-și exprima voința, explicată prin puterea fizică slabă și vârsta fragedă a victimei, de către o persoană care anterior a săvârșit un viol prevăzut la alin. (1), săvârșit cu bună știință asupra unui minor.

Colegiul a menționat că vinovăția inculpatului în comiterea faptelor constatate, este dovedită prin probele veridice, concludente, pertinente și utile, care coroborează între ele, cum ar fi declarațiile părții vătămate Xxxxx Xxxxx, martorilor Stratu Daniela,

Manea Liuba, Manea Boris, Lipcan Andrei, Iacobeț Eugen, Ileniuc Valentina, precum și materialele cauzei, inclusiv:

- procesul-verbal de confruntare între partea vătămată și învinuit, prin care partea vătămată susține că a întreținut un raport sexual cu Pozdircă Gheorghe, forțat contra voinței ei (f.d. 190-192, vol. I);

- procesul-verbal de percheziție (f.d. 15-16, vol. I);

- procesul-verbal de cercetare la fața locului din 27.10.2012 cu imaginile foto a gospodăriei cet. Galina Portnoi mama lui Pozdircă Gheorghe (f.d. 17-22, vol. I);

- raportul de expertiză medico-legală nr. 502 din 28 decembrie 2012, potrivit căruia himenul la minora Xxxxx Xxxxx nu are rupturi, însă particularitățile lui (himenul elastic, cu multiple creștături naturale) permit raport sexual și fără lezarea himenului. Leziuni corporale la minora Xxxxx Xxxxx nu s-au depistat (f.d. 105, vol. I);

- raportul de expertiză psihiatrică nr. 726 a-2012 din 19.12.2012, potrivit căruia în perioada săvârșirii asupra ei a acțiunilor violente cu caracter sexual (26.10.2012) minora Xxxxx Xxxxx putea corect recepționa evenimentele ce aveau loc cu ea, înțelegea caracterul și semnificația lor, le putea percepe și în prezent le poate reda (f.d. 109-110, vol. I);

- raportul de expertiză medico-legală nr. 1089 din 13-26 noiembrie 2012, prin care se demonstrează că pe petele de pe cearșaf au fost depistați spermatozoizi (f.d. 102-104, vol. I);

- raportul de expertiză medico-legală biologice nr.783 din 26 octombrie - 02 noiembrie 2015, prin care se demonstrează că pe petele de pe cearșaf au fost depistați spermatozoizi prin urmare și antigenul „H” care este caracteristic bănuțului Gheorghe Pozdircă (f.d. 227-229, vol. I);

Astfel, Colegiul a considerat că declarațiile martorilor Stratu Daniela, Manea Liuba Manea Boris, Lipcan Andrei, Iacobeț Eugen și Ileniuc Valentina sunt utile, veridice și coroborează cu declarațiile victimei Ciobanu Valentina și combat argumentele inculpatului Pozdirca Gheorghe precum că dânsul n-a comis infracțiunea imputată lui.

Totodată instanța a mai conchis că declarațiile martorilor Botnăraș Lavrentie, Cogîlniceanu Chiril, Portnoi Galina, Onișcenco Aurel și Florea Mariana nu pot servi drept temei de achitare a inculpatului pe motiv că fapta sa nu întrunește elementele infracțiunii, deoarece sunt date cu scopul de a-l exonera pe ultimul de la răspunderea penală și se combat prin întreaga sistemă de probe analizată și apreciată prin prisma prevederilor art. 101 Cod de procedură penală.

De asemenea, de către instanță s-a constatat că declarațiile depuse de către inculpat, sunt depuse în încercarea de a se eschiva de la răspunderea penală, întrucât nu sunt susținute prin careva probe și nu coroborează cu ansamblul de probe examinate. Nerecunoașterea vinovăției de către inculpat, a fost calificată drept o metodă de apărare, or persoana care pe parcursul procesului penal are calitatea procesuală de bănuț, învinuit

sau inculpat nu poate fi urmărită penal pentru depunerea declarațiilor intenționat false, decât în cazurile expres prevăzută de legea procesual penală, iar nerecunoașterea vinei de către Pozdircă Gheorghe pe întregul proces penal, s-a apreciat ca un drept al acestuia și ca o metodă de apărare.

Instanța de apel a considerat că prima instanță a luat o poziție subiectivă și unilateral a admis doar argumentele apărării și ale inculpatului, deși majoritatea din ele purtau un caracter declarativ și contradictoriu.

Astfel, potrivit poziției instanței de fond, Pozdircă Gheorghe a fost achitat deoarece vinovăția în infracțiunea ce i-a fost incriminată nu a fost dovedită. Unul din argumentele invocate în textul sentinței a fost: „...*instanța apreciază că cel mai probabil Xxxxx a comunicat că a fost violată întru a justifica plecarea sa fără permisiune de acasă și a evita o eventuală pedeapsă, iar ulterior și-a menținut depozițiile în cadrul dosarului penal din inerție, pentru a nu fi acuzată de fals în declarații...*”. De aici rezultă că instanța de fond a făcut aprecierea probei respective prin intermediul probabilității și presupunerilor or, potrivit teoriei, dreptul penal este o știință exactă ce nu permite interpretarea extensivă și aplicarea prin analogie sau presupuneri a legii penale.

Analizând un alt argument al instanței ce a determinat achitarea inculpatului, și anume că victima ar fi trebuit să strige în ajutor când a fost ținută de mâni, intimidată cu câinele, amenințată cu răfuiala fizică de către Pozdircă Gheorghe și să-l anunțe pe polițistul de sector despre faptul că este în pericol, atunci când a fost telefonată de acesta, Colegiul a reiterat că în cazul dat, deoarece împrejurările și poziția vulnerabilă în care se afla partea vătămată în acel moment, vârsta sub 14 ani și frica de comportamentul agresiv al inculpatului, într-adevăr au plasat-o într-o situație dificilă care nu i-au permis de a acționa operativ și eficient, inclusiv de a-i opune rezistență acestuia.

Cu referire la declarațiile părții vătămate minore, Colegiul a menționat că aceasta în cadrul urmăririi penale și cercetării judecătorești, a depus mărturii sincere și coerente.

Pe parcursul urmăririi penale partea vătămată minoră a fost supusă unei expertize psihiatrico-legale în condiții de ambulator. Potrivit concluziei, minora Xxxxx Xxxxx nu posedă așa calități ca sugestibilitate sau fantezie sporită care ar fi putut influența adevărul și obiectivitatea depozițiilor. Minora este capabilă să perceapă corect evenimentele care au avut loc, deoarece sunt redată prin prisma propriilor trăiri, consecvent. La minoră nu s-au depistat careva consecințe psihologice în urma evenimentelor. Pe marginea cazului dat poate depune declarații.

Totodată, dânsa a fost supusă unui proces de reabilitare psihologică la Centrul Național de prevenire a abuzului față de copii, care au stabilit (scrisoarea nr. 280 din 18.10.2016), „*că la minora Xxxxx Xxxxx au fost constatate semne (consecințe specifice victimelor abuzului sexual prin: grad înalt de anxietate, deprimare, emoții*

negative în raport cu evocarea evenimentului traumatic, încordare și frică pentru viața sa și a bunicii săi (în cazul în care abuzatorul v-a dori să se răzbune), amintiri repetate și obsesive în formă de imagini și gânduri despre incapacitatea, neajutorarea și neputința sa în momentele de impunere a actelor sexuale, respectiv, trăirea unui sentiment acut de culpabilitate. În cadrul evaluării, limbajul non-verbal și reacția afectivă a Valentinei indică asupra veridicității evenimentelor trăite ”.

Potrivit concluziei psihologului școlar, „*victima minoră Xxxxx Xxxxx a fost caracterizată ca o elevă sinceră, principială și cu bunăvoință, învață bine sistematic și organizat, este crescută și educată de bunici, atmosfera în familie fiind înțelegătoare, la lecții Xxxxx este activă participă cu interes, purtarea fiind exemplară, are o fire activă, sociabilă, stabilește relații cu toți colegii de clasă, de către colegi este văzută ca o bună colegă și este apreciată de ei pentru rezultatele bune la învățătură*”, prin urmare Colegiul a concluzionat că instanța de fond a ignorat concluziile date și declarațiile părții vătămate, care în viziunea instanței de apel constituie niște probe obiective și importante.

De asemenea au fost lăsate fără apreciere și declarațiile polițiștilor Iacobet Eugen și Lipcan Andrei or, la examinarea probelor, care confirmă sau infirmă vinovăția persoanei, instanța de judecată este obligată să argumenteze în hotărârea adoptată motivele admiterii sau respingerii probelor, prezentate atât de învinuire cât și de apărare și este obligată să aprecieze toate probele examinate în ședința de judecată, indiferent de faptul, dacă au fost administrate la etapa urmăririi penale sau au fost prezentate de către părți în ședința de judecată.

În cazul în care instanța nu a fost de acord cu probele prezentate de procuror și a ajuns la o altă concluzie, urma să le supună unei analize juridice, exprimându-și punctul de vedere asupra acestora însă, prima instanță a indicat în sentința de achitare doar argumentele inculpatului și a apărătorului său, fără a ține cont că inculpatul pe parcursul urmăririi penale și cercetării judecătorești, urmărind scopul de a se eschiva de la răspundere și pedeapsa penală și-a schimbat de mai multe ori declarațiile vis-a-vis de învinuirea înaintată.

Subsecvent Colegiul a reiterat și asupra încălcării de către prima instanță a principiilor egalității armelor, accesului la justiție și unui proces echitabil, or instanța de fond nu a acceptat demersul procurorului de a fi audiat în calitate de specialist psihologul de la Centrul Național de prevenire a abuzului față de copii, unde partea vătămată minoră a fost plasată imediat după incident, fiindu-i oferită consiliere psihologică.

La stabilirea pedepsei inculpatului, Colegiul a ținut cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, infracțiune care face parte din categoria celor grave, de persoana celui vinovat, de rolul lui la săvârșirea infracțiunii, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, de influența

pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului.

Circumstanțe care atenuează sau agravează răspunderea inculpatului conform art. 76 și 77 Codul penal, nu au fost stabilite, însă Colegiul a ținut cont de faptul că Pozdircă Gheorghe este fără antecedente penale, însă anterior a mai comis o infracțiune similară, prevăzută de art. 171 alin. (1) Cod penal, iar la 11.09.2012 a fost încetată urmărirea penală în privința sa din motivul împăcării părților, ceea ce îl caracterizează din punct de vedere negativ.

Astfel, la stabilirea felului și măsurii de pedeapsă, Colegiul a ținut cont că inculpatul a săvârșit o infracțiune gravă și ținând cont de circumstanțele reale și personale, a considerat că reeducarea și corectarea acestuia poate avea loc doar cu privarea reală a lui de libertate.

Totodată, Colegiul a considerat necesară și aplicarea prevederilor art. 84 alin. (4) Cod penal deoarece dânsul a fost condamnat anterior prin sentința Judecătorei Călărași din 13 februarie 2013, în baza art. 287 alin. (1), 287 alin. (2) lit. b) și 27, 164 alin.(2) lit. e) Cod penal la pedeapsă de 2 (doi) ani 6 (șase) luni închisoare cu executare în penitenciar de tip semiînchis, și până la pronunțarea acestei sentințe, la 26.10.2012, a comis infracțiunea pentru care a fost condamnat prin sentința atacată, astfel, pedeapsa definitivă urmează a fi numită conform regulilor prevăzute de art. 84 alin.(4) Cod penal.

Cu referire la solicitarea procurorului privind încasarea de la Pozdircă Gheorghe, în beneficiul statului, a cheltuielilor de extrădare în sumă de 99 000 lei, Colegiul a menționat că IGP este o instituție publică, care activează în baza reglementărilor adoptate, inclusiv și în cazul ținerii evidenței contabile, astfel nu sunt careva dubii referitor la caracterul real al cheltuielilor suportate de IGP în procesul escortării lui Pozdircă Gheorghe, extrădat din or. Zurich/Elveția, considerând că solicitarea procurorului este una fondată și urmează a fi admisă.

Privitor la solicitarea procurorului de încasare de la Pozdircă Gheorghe, în beneficiul statului, a cheltuielilor de judecată pentru efectuarea expertizelor medico-legale în mărime de 844 lei, Colegiul ținând cont de prevederile art. 143, 227 alin. (1), 229 alin.(1), (2), (3) Cod de procedură penală, a considerat că solicitarea procurorului este una eronată și nu are suport juridic legal.

Cu referire la apelul avocatului în numele părții vătămate privind încasarea daunei materiale și morale, Colegiul, conducându-se de prevederile art. 219 alin.(2) pct. 1), 4) Cod de procedură penală, a considerat necesar de a admite acțiunea civilă și de a încasa de la Pozdircă Gheorghe în beneficiul reprezentantului legal al părții vătămate minore, Manea Liuba, cheltuieli pentru asistența juridică acordată de către avocat în mărime de 5 000 lei, confirmate prin bonurile de plată anexate la materialele cauzei.

Totodată instanța a considerat necesar a încasa din contul inculpatului în beneficiul reprezentantului legal al părții vătămate minore, Manea Liuba, și

prejudiciul moral în mărime de 100 000 (una sută mii) lei, menționând că partea vătămată a suportat mari suferințe morale și dureri fizice în urma comiterii infracțiunii de către inculpat, exprimate prin constrângere fizică și psihică manifestată prin amenințări cu răfuiala fizică și omor, retrăirile psihice ulterioare ale ei, or martorii au declarat că dânsa, după viol, a încercat de vre-o trei ori să se sinucidă.

5. Împotriva deciziei instanței de apel, în numele inculpatului, depun recursuri ordinare:

5.1. *avocatul Croitoru Mihail*, care invocând prevederile art. 427 alin. (1) pct. 4), 12) Cod de procedură penală, solicită casarea acesteia și pronunțarea unei noi hotărâri prin care Pozdircă Gheorghe să fie achitat de sub învinuirea înaintată din lipsa în acțiunile acestuia a semnelor constitutive ale infracțiunii.

- avocatul motivând recursul prin dezacordul cu modalitatea de apreciere a probelor de către instanța de apel, indică că învinuirea înaintată lui Pozdircă Gheorghe este una formală, care nu este bazată pe careva probe obiective, dar pe presupuneri și emoții;

- referindu-se la raportul de expertiză medico-legală nr. 502 din 28.12.2012, recurentul solicită a fi apreciate critic concluziile expertului expuse la pct. 1;

- considerând concluzia raportului de expertiză medico-legală biologică nr. 783 din 26.10-02.11.2015 una neclară, cu probabilitate și multe semne de întrebare, a solicitat efectuarea unei expertize genetice. Astfel, conform concluziilor de investigare a cazului de identificare și comparare a profilelor genetice nr. 278/12-2015 din 01.03.2016, „materialul biologic depistat pe proba delictă nr. 1571 nu aparține bănuitului Pozdircă Gheorghe”. Prin urmare, recurentul consideră că partea vătămată nu a dat declarații sincere când a indicat că a fost violată de către Pozdircă Gheorghe;

- instanța de apel nu a luat în considerație faptul că, pedagogul care a participat la audierea părții vătămate în instanțele de judecată, a declarat că nu poate să se expună referitor la sinceritatea declarațiilor acesteia;

- instanța de apel, ignorând prezența probelor care demonstrează cu certitudine nevinovăția inculpatului, a trecut în revistă probele acuzării, fără a le fi făcută o analiză obiectivă și tendențios a pronunțat o decizie de condamnare ilegală.

5.2. *avocatul Popovici Oleg*, care invocând prevederile art. 427 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, solicită casarea acesteia și pronunțarea unei noi hotărâri prin care Pozdircă Gheorghe să fie achitat în baza art. 171 alin. (2) lit. a) și b) Cod penal pe motiv că fapta lui nu întrunește elementele infracțiunii.

În susținerea recursului indică următoarele motive:

- instanța de apel a ignorat total declarațiile lui Pozdircă Gheorghe doar pe motivul că are calitatea procesuală de inculpat, care nu poartă răspundere penală pentru declarații intenționate false și nerecunoașterea vinovăției prezintă o metodă de apărare și nu un temei de verificare a celor declarate. Astfel, de către instanță partea apărării a fost

neglijată, părții acuzării fiindu-i dată prioritate și calitate de prezumție, prin acest fapt încălcându-se art. 24 alin.(2) și 26 alin.(3) Cod de procedură penală;

- la baza concluziei instanței de apel au fost puse în mare măsură declarațiile părții vătămate care sunt prea divergente și contradictorii pentru a avea calitatea de probă într-o sentință de condamnare, declarații care nu coroborează cu celelalte probe;

- credibilitatea declarațiilor părții vătămate a fost pusă la îndoială și de către pedagogii prezenți în ședința de judecată la audierea acesteia, fapt de care nu a ținut cont instanța de apel la emiterea deciziei.

5.3. Procurorul depune referință pe marginea recursurilor declarate, menționând că instanța de apel s-a pronunțat asupra tuturor motivelor recurențelor și motivarea soluției corespunde dispozitivului hotărârii contestate, iar instanța de recurs urmează a decide asupra inadmisibilității acestora ca fiind vădit neîntemeiate și lipsite de temeiuri legale.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare în baza materialelor din dosar, Colegiul penal în unanimitate decide inadmisibilitatea acestora, deoarece recursul declarat de avocatul Croitoru Mihail este inadmisibil vădit neîntemeiat, iar cel declarat de către avocatul Popovici Oleg, nu corespunde cerințelor de conținut, din următoarele considerente.

Referitor la recursul declarat de către avocatul Croitoru Mihail în numele inculpatului.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, *instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care se constată că este vădit neîntemeiat.*

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, *instanța de recurs, examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres în art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent, fiind în drept să judece și în baza temeiurilor neinvocate, fără a agrava situația condamnatului.*

Colegiul menționează că în susținerea recursului avocatul invocă temeiurile prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 4), 12) Cod de procedură penală, care stipulează că *hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului când judecata a avut loc fără participarea procurorului, inculpatului, precum și a apărătorului, interpretului și traducătorului, când participarea lor era obligatorie potrivit legii și când faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită* însă potrivit solicitării de achitare a inculpatului Colegiul va deduce că motivele recursului se încadrează în prevederile art. 427 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală care stipulează că *hotărârea instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul când nu au fost întrunite elementele infracțiunii.*

Însă, Colegiul consideră că acest temei nu și-a găsit confirmare la examinarea recursului, nefiind stabilită presupusa eroare de drept invocată de recurent, acesta de fapt criticând modalitatea de apreciere a probelor de către instanța de apel.

Verificând probatoriul administrat în cauză prin prisma opiniei recurentului, în sensul că inculpatul nu este vinovat de comiterea infracțiunii imputate, Colegiul o consideră ca neîntemeiată, or instanța de apel judecând cauza și verificând probele cu respectarea prevederilor art. 100 alin. (4) Cod de procedură penală, le-a dat o apreciere justă potrivit art. 101 Cod de procedură penală din punct de vedere al pertinentei, utilității, concludenței, veridicității și coroborării lor, stabilind cu certitudine toate aspectele de fapt și de drept, ajungând la concluzia corectă cu privire la vinovăția lui Pozdircă Gheorghe în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 171 alin.(2) lit. a) și b) Cod penal.

Colegiul reține că concluziile instanței de apel contestate sunt corecte și se confirmă prin cumulul de probe administrate, cercetate și verificate în cadrul ședinței de judecată și indicate în pct. 4.1 a prezentei decizii.

Instanța de recurs, fără a reitera întreaga motivare a instanței de apel, pe care și-o însușește sub aspectul stării de fapt și de drept reținute, conchide asupra existenței faptei și vinovăției inculpatului în comiterea infracțiunii de care a fost condamnat.

Din conținutul deciziei recurate, rezultă că instanța de apel corect a constatat faptele și circumstanțele săvârșirii infracțiunii incriminate inculpatului, descriindu-le în partea descriptivă, ulterior motivând concluzia de vinovăție a acestuia prin cumulul de probe administrate în cauză, nefiind stabilită presupusa eroare de drept invocată de către recurent, solicitarea acestuia privind casarea deciziei, neavând suport probatoriu.

Cu referire la critica aprecierii probelor de către instanța de apel, Colegiul penal consideră că aceasta este inadmisibilă, or art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală prevede o listă exhaustivă de temeiuri pentru recurs, a cărei analiză denotă faptul că chestiunile privind aprecierea probelor nu sunt reflectate în conținutul acestui articol, astfel neconstituind un temei pentru recurs separat. În acest sens, este necesar de a reitera că potrivit art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, *instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute în art. 427, fiind în drept să judece și în baza temeiurilor neinvocate, fără a agrava situația condamnaților.*

Totodată, Colegiul penal statuează că critica aprecierii probelor, care la caz comportă o solicitare de reapreciere a acestora, nu poate fi supusă analizei la etapa examinării cauzei în ordine de recurs ordinar, deoarece instanța de recurs este abilitată de a se pronunța asupra chestiunilor de drept, care constituie erori cu caracter procedural sau material, iar aprecierea probelor constituie o chestiune de fapt, ce ține de judecarea fondului cauzei, judecare care nu se înfăptuiește de către instanța de recurs.

Din considerentele enunțate, pornind de la corectitudinea și plenitudinea constatărilor realizate de către instanța de apel privind vinovăția inculpatului,

încadrarea juridică a acțiunilor acestuia și individualizarea pedepsei stabilite ultimului, luând în considerare motivarea amplă a deciziei instanței de apel în partea chestiunilor care au fost invocate în recursul ordinar, apreciind că temeiul pentru recurs, invocat de recurent, nu și-a găsit confirmare și nu au fost identificate alte temeiuri care, examinate din oficiu, să impună necesitatea casării hotărârii judecătorești atacate, Colegiul penal conchide că recursul ordinar înaintat în cauză urmează a fi declarat inadmisibil, deoarece este vădit neîntemeiat.

Referitor la recursul declarat de către avocatul Popovici Oleg în numele inculpatului, Colegiul menționează că conform art. 429 alin. (1) Cod de procedură penală, *recursul se depune de persoanele menționate în art. 421 Cod de procedură penală*.

Potrivit art. 401 Cod de procedură penală în coroborare cu art. 421 Cod de procedură penală, recurs ordinar poate declara și apărătorul, în numele inculpatului. Apărătorul, este persoana care, pe parcursul procesului penal, reprezintă interesele bănuțitului, învinutului, inculpatului, îi acordă asistență juridică prin toate mijloacele neinterzise de lege.

Raportând prevederile legale menționate supra la speța dată, instanța de recurs reiterează că avocatul Popovici Oleg nu are calitatea de subiect procesual în cauza dată și nu este în drept să conteste, în numele inculpatului, hotărârile adoptate în privința acestuia, iar în vederea acestei statuări se expun următoarele circumstanțe.

Potrivit materialelor dosarului, împotriva deciziei instanței de apel a declarat recurs ordinar avocatul Popovici Oleg în numele inculpatului Pozdircă Gheorghe, care a anexat mandatul din 09.11.2017, eliberat în conformitate cu contractul de asistență juridică nr.40 din 09.11.2017 (f.d. 196, vol. 3).

Tot din materialele cauzei penale se atestă că avocatul Popovici Oleg nu a participat anterior în calitate de apărător al inculpatului Pozdircă Gheorghe în cadrul urmăririi penale, la examinarea cauzei în prima instanță și în instanța de apel.

În atare împrejurări, instanța de recurs consideră necesar de a statua că în condițiile în care, avocatul care apără interesele inculpatului sau condamnatului a participat la examinarea cauzei în prima instanță sau în instanța de apel, și a fost admis de către instanță în această calitate, primind acordul inculpatului în cadrul ședinței de judecată, este în drept, în interesele inculpatului să atace sentința sau orice altă hotărâre finală adoptată în cauza respectivă, drept prevăzut la art. 68 alin. (1) pct. 14) Cod de procedură penală.

Pe când în situația când avocatul nu a participat anterior la examinarea cauzei penale în instanțele inferioare, instanța de recurs se află în imposibilitate de a constata, dacă inculpatul acceptă ca acesta să fie reprezentat de către avocatul care a declarat recurs ordinar în numele inculpatului, deoarece potrivit prevederilor art. 432 alin. (1)

Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează admisibilitatea în principiu a recursului declarat *fără citarea părților*.

În contextul dat, instanța de recurs remarcă că în speța supusă judecării avocatul recurent Popovici Oleg nu a participat la examinarea cauzei nici în prima instanță și nici în instanța de apel, dar contestă hotărârea finală în numele inculpatului Pozdircă Gheorghe, drept urmare pe lângă anexarea la materialele cauzei a mandatului avocatului, acesta trebuie să confirme împuternicirile oferite de către inculpat.

Analizând mandatul avocatului anexat la materialele cauzei, Colegiul constată că acesta nu este completat în conformitate cu legislația în vigoare, pe verso lipsind numele și prenumele persoanei cu care ar fi fost încheiat contractul și semnătura acesteia, ceea ce vine în contradicție cu Hotărârea Guvernului nr. 158 din 28.02.2013 cu privire la aprobarea formularului și modului de utilizare a mandatului avocatului și al avocatului stagiar, potrivit căreia avocatul care declară recurs împotriva deciziei instanței de apel anexează mandatul în care se va indica că este împuternicit pe cauza penală concretă să declare în numele inculpatului recurs ordinar la Curtea Supremă de Justiție, iar pe verso se va indica numele, prenumele și semnătura inculpatului.

În aceeași ordine de idei se rețin și prevederile art. 70 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, care stipulează expres că, avocatul poate participa la procesul penal în calitate de apărător la invitația bănuیتului, învinuitului, inculpatului, reprezentantului legal al acestuia, precum și la solicitarea altor persoane, cu consimțământul persoanelor intereselor cărora urmează să le apere.

Astfel, se atenționează că la alegerea unui nou avocat, care nu a participat anterior la examinarea cauzei, în cazul dat a avocatului Popovici Oleg, trebuie să fie respectată și o condiție obligatorie - să fie exprimat consimțământul inculpatului, în cazul dat a inculpatului Pozdircă Gheorghe, în legătură cu avocatul nou ales, adică la cererea de recurs ordinar declarată, este necesar ca avocatul recurent să fi anexat o cerere în formă scrisă, în care inculpatul își exprimă consimțământul și solicită admiterea noului apărător ales de către alte persoane, iar semnătura inculpatului, în cererea nominalizată, urmează să fie autentificată conform legislației în vigoare.

În speță, avocatul recurent la cererea de recurs ordinar declarată nu a anexat un careva act ce ar confirma consimțământul inculpatului Pozdircă Gheorghe de a contesta hotărârea finală adoptată în privința acestuia.

Potrivit prevederilor art. 429 alin. (1) Cod de procedură penală, recursul se depune de persoanele menționate în art. 421 Cod de procedură penală.

Totodată, în corespundere cu prevederile art. 401 Cod de procedură penală în coroborare cu art. 421 Cod de procedură penală, recurs ordinar poate declara și avocatul, în numele inculpatului, însă numai atunci când sunt întrunite condițiile stipulate expres în dispoziția art. 70 alin. (1) Cod de procedură penală.

Astfel, ținând cont de prevederile consemnate mai sus, instanța de recurs concluzionează că avocatul Popovici Oleg nu poate fi recunoscut ca titular al dreptului

de a contesta cu recurs ordinar, din care motiv instanța de recurs decide de a declara prezentul recurs ca fiind inadmisibil, deoarece nu corespunde cerințelor de conținut prevăzute la art. 429 Cod de procedură penală, fiind depus de către o persoană neîmputernicită legal.

7. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (1) și alin. (2) pct. 1), 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursurilor ordinare declarate în numele inculpatului împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 31 octombrie 2017, în cauza penală în privința lui Pozdircă Gheorghe, pe motiv că recursul avocatului Mihail Croitoru este vădit neîntemeiat, iar recursul avocatului Oleg Popovici, nu îndeplinește cerințele de conținut.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată publicată la 07 februarie 2018.

Președinte:

Nicolae Gordilă

Judecători:

Liliana Catan

Ion Guzun